

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 3. mája 2018*

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty, ktoré má Komisia k dispozícii – Dokumenty pochádzajúce od členského štátu – Dokumenty vymenené v rámci kontroly zameranej na dodržiavanie pravidiel spoločnej politiky rybolovu – Článok 113 nariadenia (ES) č. 1224/2009 – Prístup verejnosti k dokumentom v nadväznosti na žiadosť, ktorú podala mimovládna organizácia – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť – Povinnosť odôvodnenia – Lojálna spolupráca – Voľba právneho základu“

Vo veci T-653/16,

Maltská republika, v zastúpení: A. Buhagiar, splnomocnená zástupkyňa,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: J. Baquero Cruz a F. Clotuche-Duvieusart, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia generálneho tajomníka Komisie z 13. júla 2016 o opakovanej žiadosti organizácie Greenpeace o prístup k dokumentom týkajúcim sa údajne nelegálnej zásielky živého tuniaka modroplutvého pochádzajúcej z Tuniska a smerujúcej na farmu na chov tuniaka nachádzajúcu sa na Malte, v rozsahu, v akom sa ním poskytuje organizácii Greenpeace prístup k dokumentom pochádzajúcim od maltských orgánov,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia K. Kowalik-Bańczyk (spravodajkyňa) a C. Mac Eochaidh,

tajomník: E. Coulon,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 V marci 2010 organizácia na ochranu životného prostredia Greenpeace zaslala Európskej komisii informácie týkajúce sa údajne nelegálnej zásielky živého tuniaka modroplutvého pochádzajúcej z Tuniska a smerujúcej na farmu na chov tuniaka nachádzajúcu sa na Malte.
- 2 Na základe týchto informácií Komisia rozhodnutím K(2010) 7791 v konečnom znení z 12. novembra 2010 informovala Maltskú republiku o zistených nezrovnalostiach v oblasti kontroly činností týkajúcich sa tuniaka modroplutvého a požiadala ju o začatie správneho zisťovania podľa článku 102 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 1).
- 3 Na záver správneho zisťovania, ktoré uskutočnila Maltská republika (ďalej len „správne zisťovanie“), Komisia spolu s týmto členským štátom prostredníctvom rozhodnutia Komisie K(2011) 6257 v konečnom znení z 12. septembra 2011 a na základe článku 102 ods. 4 nariadenia č. 1224/2009 prijala akčný plán zameraný na riešenie nedostatkov systému kontroly rybolovu na Malte (ďalej len „akčný plán“). Podľa Komisie Maltská republika úspešne vykonala tento akčný plán vo februári 2013.
- 4 Medzičasom Greenpeace požiadala listom zo 14. apríla 2010 Komisiu na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331) o poskytnutie prístupu k dokumentácii týkajúcej sa zásielky tuniaka modroplutvého uvedenej v bode 1 vyššie, vrátane dokumentov, ktoré si v tejto súvislosti vymenili Maltská republika a Komisia (ďalej len „žiadosť zo 14. apríla 2010“). Tento prístup jej Komisia napokon odmietla v potvrdzujúcom rozhodnutí z 3. marca 2011. Greenpeace sa teda obrátila na Európskeho ombudsmana so sťažnosťou podanou 23. mája 2012.
- 5 Listom z 19. apríla 2012 Greenpeace požiadala Komisiu, aby jej poskytla prístup k rôznym dokumentom časovo nasledujúcim po podaní jej žiadosti zo 14. apríla 2010, a to osobitne ku korešpondencii medzi Maltskou republikou a Komisiou, ktorú Komisia vypracovala alebo jej bola doručená po 3. marci 2011 (ďalej len „žiadosť z 19. apríla 2012“). Komisia napokon prístup organizácie Greenpeace k týmto dokumentom odmietla v potvrdzujúcom rozhodnutí z 25. septembra 2012. Greenpeace sa teda obrátila na ombudsmana s novou sťažnosťou podanou 26. apríla 2013.
- 6 V odporúčaní z 29. júna 2015 ombudsman dospel k záveru, že Komisia nedostatočne odôvodnila svoje odmietnutie prístupu k dokumentom uvedeným v žiadosti zo 14. apríla 2010 a z 19. apríla 2012 a vyzval Komisiu, aby poskytla prístup k predmetným dokumentom alebo aby uviedla dostatočné dôvody pre odmietnutie.

- 7 Listom z 29. júla 2015 (ďalej len „pôvodná žiadosť“) Greenpeace zopakovala svoje žiadosti zo 14. apríla 2010 a z 19. apríla 2012 s odkazom na odporúčania ombudsmana, pričom opätovne požiadala o prístup k všetkým dokumentom, ktorých sa týkali tieto dve žiadosti, ako aj dve sťažnosti prešetrované ombudsmanom, a to konkrétne:
- akýkoľvek písomný dokument týkajúci sa prepravy tuniaka modroplutvého... z Tuniska na Maltu, ako aj jeho umiestňovania do kliebok a/alebo následného usmrcovania na Malte v dňoch 20., 21. a 22. marca [2010], a to vrátane napríklad kópií vyhlásení o úlovku a preprave, správ pozorovateľov, atď.;
 - akýkoľvek audiovizuálny obsah, ktorý dokumentuje prepravu, umiestňovanie do kliebok a prípadne usmrcovanie tohto tuniaka;
 - akákoľvek písomná komunikácia týkajúca sa uvedených okolností medzi Komisiou a [vládou] Malty;
 - rozhodnutie Komisie K(2010) 7791 [v konečnom znení] z 12. novembra 2010... vrátane všetkých jeho príloh;
 - správa vypracovaná maltskými orgánmi v odpovedi na túto žiadosť [podľa] článku 102 ods. 3 nariadenia [č. 1224/2009];
 - akýkoľvek dokument týkajúci sa hodnotenia správy uvedenej v predchádzajúcej [zarážke] zo strany Komisie;
 - akčný plán... a
 - akákoľvek korešpondencia medzi [Maltskou republikou] a Komisiou [týkajúca sa] zistených nezrovnalostí v oblasti kontroly činností týkajúcich sa tuniaka modroplutvého na Malte vypracovaná alebo prijatá po 3. marci 2011“.
- 8 E-mailom z 28. septembra 2015 Komisia informovala Maltskú republiku o pôvodnej žiadosti a uskutočnila s ňou konzultáciu s cieľom získať v lehote piatich pracovných dní informáciu o tom, či namieta proti sprístupneniu tých dokumentov pochádzajúcich od tohto členského štátu, ktoré Komisia identifikovala v tomto štádiu.
- 9 Dňa 30. septembra 2015 Maltská republika požiadala o predĺženie lehoty na odpoveď.
- 10 Komisia 5. novembra 2015 predĺžila Maltskej republike lehotu stanovenú na odpoveď o pätnásť pracovných dní. Pri tejto príležitosti jej Komisia oznámila, že sa jednak rozhodla poskytnúť organizácii Greenpeace prístup k dokumentom pochádzajúcim od Komisie, a jednak že bude pokračovať v prebiehajúcich konzultáciách s Maltskou republikou, pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce od maltských orgánov.
- 11 Listom z 30. novembra 2015 Maltská republika zaslala Komisii svoje pripomienky, pričom uviedla dôvody, prečo sa domnieva, že dokumenty pochádzajúce tak od nej samotnej, ako aj od Komisie nemôžu byť zverejnené.
- 12 Dňa 23. decembra 2015 generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva (GR) Komisie „Námorné záležitosti a rybníctvo“ odmietol prístup organizácie Greenpeace k dokumentom pochádzajúcim od Maltskej republiky, ktoré boli identifikované v tomto štádiu, a to z toho dôvodu, že Maltská republika vzniesla námietku proti zverejneniu všetkých dokumentov pochádzajúcich od tohto členského štátu (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“).
- 13 Dňa 20. januára 2016 Greenpeace podala opakovanú žiadosť (ďalej len „opakovaná žiadosť“).

- 14 Listom z 13. apríla 2016 Komisia informovala Maltskú republiku o podaní opakovanej žiadosti. V rovnakom liste Komisia spresnila, že na základe opätovného preskúmania rozsahu pôvodnej žiadosti identifikovala aj ďalšie dokumenty pochádzajúce tak od jej útvarov, ako aj od maltských orgánov, na ktoré sa vzťahuje táto žiadosť. V dôsledku toho stále v tom istom liste Komisia uskutočnila s Maltskou republikou konzultáciu s cieľom získať v lehote piatich pracovných dní jej stanovisko k tomu, či aj naďalej namieta proti čiastočnému alebo úplnému sprístupneniu dokumentov pochádzajúcich od tohto členského štátu, a to vrátane nových identifikovaných dokumentov.
- 15 Dňa 18. apríla 2016 Maltská republika požiadala o predĺženie svojej lehoty na odpoveď.
- 16 Dňa 27. apríla 2016 Komisia predĺžila lehotu stanovenú Maltskej republike na odpoveď o desať pracovných dní.
- 17 Dňa 3. mája 2016 Maltská republika informovala Komisiu, že nesúhlasí so zverejnením všetkých dokumentov pochádzajúcich od maltských orgánov vrátane tých, ktoré boli identifikované v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti.
- 18 Dňa 19. mája 2016 Komisia vyzvala Maltskú republiku, aby v lehote desiatich pracovných dní spresnila dôvody a rozsah svojej námietky proti zverejneniu predmetných dokumentov.
- 19 Maltská republika odpovedala 27. mája 2016, pričom v plnom rozsahu zachovala pozíciu, ktorú už predtým vyjadrila, podľa jej názoru dostatočne presným spôsobom, vo svojom liste z 3. mája 2016.
- 20 Dňa 13. júla 2016 generálny tajomník Komisie prijal rozhodnutie o opakovanej žiadosti organizácie Greenpeace (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Listom z toho istého dňa Komisia informovala Maltskú republiku o prijatí napadnutého rozhodnutia.
- 21 Napadnutým rozhodnutím Komisia predovšetkým poskytla organizácii Greenpeace prístup k rôznym dokumentom pochádzajúcim tak od jej útvarov, ako aj od maltských orgánov, a to vo formáte, z ktorého boli vypustené osobné údaje. Pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce od Komisie, dokumenty, o ktorých zverejnení sa rozhodlo, predstavovali buď dokumenty identifikované v štádiu preskúmania pôvodnej žiadosti, ktoré však omylom neboli následne poskytnuté organizácii Greenpeace (dokumenty uvedené v prílohe F napadnutého rozhodnutia), alebo dokumenty identifikované až v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti (dokumenty uvedené v prílohe D napadnutého rozhodnutia). Pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce od Maltskej republiky, dokumenty, o ktorých zverejnení sa rozhodlo, zahŕňali tak dokumenty identifikované v štádiu preskúmania pôvodnej žiadosti (dokumenty uvedené v prílohe B napadnutého rozhodnutia pod číslami 112 až 230, ďalej len „dokumenty č. 112 až 230“), ako aj dokumenty identifikované v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti (dokumenty uvedené v prílohe B napadnutého rozhodnutia pod číslami 1 až 111 a 231 až 240, ďalej len „dokumenty č. 1 až 111 a 231 až 240“).

II. Konanie a návrhy účastníkov konania

- 22 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 19. septembra 2016 podala Maltská republika žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 23 Samostatnými podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu v rovnaký deň Maltská republika podala jednak návrh na nariadenie predbežného opatrenia s cieľom dosiahnuť odklad výkonu napadnutého rozhodnutia, a jednak žiadosť o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k verejnosti s niektorými údajmi uvedenými v žalobe a v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj v ich prílohách.
- 24 Komisia podala svoje vyjadrenie k žalobe 12. decembra 2016.

- 25 Žalobkyňa predložila repliku 30. marca 2017 a Komisia odpovedala duplikou 19. mája 2017.
- 26 Uznesením z 25. augusta 2017, Malta/Komisia (T-653/16 R, neverejnené, EU:T:2017:583) predseda Všeobecného súdu vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.
- 27 Maltská republika navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa ním poskytuje prístup k dokumentom pochádzajúcim od maltských orgánov,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 28 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil Maltskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

- 29 Maltská republika na podporu svojej žaloby uvádza štyri žalobné dôvody založené po prvé na prekročení procesných lehôt stanovených nariadením č. 1049/2001 a na porušení povinnosti lojálnej spolupráce, po druhé na nedodržaní rozsahu pôvodnej žiadosti a na jej nesprávnom posúdení ako novej žiadosti o prístup k dokumentom, po tretie na protiprávnom rozšírení rozsahu žiadosti o prístup k dokumentom v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti a na porušení zásady riadnej správy vecí verejných a po štvrté na porušení článku 113 nariadenia č. 1224/2009. Okrem toho Maltská republika v replike uvádza piaty žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia.

A. O prípustnosti

- 30 Komisia tvrdí, že návrhy Maltskej republiky a v každom prípade všetky žalobné dôvody uvedené na podporu týchto návrhov, sú neprípustné.

1. O prípustnosti návrhov Maltskej republiky a prvých štyroch žalobných dôvodov uvedených na podporu týchto návrhov

- 31 Komisia v prvom rade tvrdí, že žaloba Maltskej republiky je neprípustná, keďže sa ňou domáha zrušenia „potvrdzujúceho rozhodnutia v širšom zmysle“, a nie k zrušeniu „samostatného rozhodnutia“ Komisie o poskytnutí prístupu k dokumentom pochádzajúcim od maltských orgánov napriek námietke vznesenej podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001. Komisia subsidiárne tvrdí, že prvé štyri žalobné dôvody, ktoré uvádza Maltská republika na podporu svojej žaloby, sú neprípustné, keďže tieto žalobné dôvody „nie sú... založené na hmotnoprávnych výnimkách [z prístupu verejnosti k dokumentom] stanovených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia... č. 1049/2001“.
- 32 Maltská republika tento dôvod neprípustnosti spochybňuje.
- 33 Je potrebné pripomenúť, že Únia je právnou úniou, v ktorej všetky akty jej inštitúcií podliehajú preskúmaniu súladu najmä so Zmluvami a všeobecnými zásadami práva (pozri rozsudok zo 6. októbra 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, bod 60 a citovanú judikatúru). Zmluvy totiž zaviedli úplný

systém opravných prostriedkov a postupov, ktoré Súdnemu dvoru Európskej únie zverujú preskúmanie zákonnosti aktov inštitúcií (rozsudok z 23. apríla 1986, *Les Verts/Parlament*, 294/83, EU:C:1986:166, bod 23).

- 34 Výrazom tejto zásady je najmä článok 263 ZFEÚ, podľa ktorého Súdny dvor Európskej únie preskúmava zákonnosť aktov Komisie okrem odporúčaní a stanovísk, a na tento účel má právomoc rozhodovať o žalobách podaných z dôvodu nedostatku právomoci, porušenia podstatných formálnych náležitostí, porušenia zmlúv alebo akéhokoľvek právneho pravidla týkajúceho sa ich uplatňovania alebo zneužitia právomocí.
- 35 Z toho vyplýva, že členské štáty môžu napadnúť žalobou o neplatnosť akýkoľvek rozhodovací akt Komisie, ktorý má regulačnú alebo individuálnu povahu, a pri tejto príležitosti na podporu svojich návrhov uviesť akýkoľvek dôvod založený okrem iného na porušení podstatných formálnych náležitostí alebo na porušení právnych pravidiel prijatých na uplatňovanie Zmlúv (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. marca 1985, *Taliansko/Komisia*, 41/83, EU:C:1985:120, bod 30).
- 36 V prvom rade z toho vyplýva, že členský štát je oprávnený prostredníctvom žaloby o neplatnosť napadnúť rozhodnutie Komisie prijaté na základe nariadenia č. 1049/2001, ktorým sa fyzickej alebo právnickej osobe umožňuje prístup k dokumentom v držbe tejto inštitúcie pochádzajúcim od daného členského štátu, a to bez toho, aby bolo potrebné identifikovať samostatné rozhodnutie Komisie, ktoré samotné by malo byť napadnuteľné, o nevyhovení námietke tohto členského štátu proti zverejneniu príslušných dokumentov.
- 37 V druhom rade členský štát sa môže na podporu svojej žaloby smerujúcej proti rozhodnutiu Komisie, ktorým sa tretej osobe poskytuje prístup k dokumentom, odvolávať na akýkoľvek žalobný dôvod spojený s niektorým zo štyroch prípadov podania žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, a osobitne na akýkoľvek žalobný dôvod založený na porušení hmotného alebo procesného pravidla, ktoré považuje za relevantné, a to bez toho, aby bola dotknutá účinnosť či neúčinnosť tohto žalobného dôvodu. Preto pokiaľ ide o prípustnosť žalobného dôvodu uplatneného voči takémuto rozhodnutiu, nie je potrebné rozlišovať, či pravidlo, ktorého porušenie sa uvádza, stanovuje nariadenie č. 1049/2001 alebo iný právny nástroj.
- 38 Tieto úvahy nemôže spochybníť ani argumentácia Komisie založená v podstate na tom, že článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 podľa nej ohraničil a obmedzil právo členských štátov namietiť proti sprístupneniu dokumentov, ktoré odovzdali niektorej z inštitúcií.
- 39 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 uvádza, že „členský štát môže požiadať orgán, aby nezverejnil [inštitúciu, aby nezverejnila – *neoficiálny preklad*] dokument pochádzajúci z daného členského štátu bez jeho predchádzajúceho súhlasu.“
- 40 Je nepochybne pravda, že článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 bol vyložený tak, že umožňuje dotknutému členskému štátu, aby namietal voči zverejneniu dokumentov, ktoré od neho pochádzajú, iba na základe hmotnoprávných výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 až 3 tohto nariadenia, pričom má v tejto súvislosti riadne odôvodniť svoje stanovisko (rozsudky z 18. decembra 2007, *Švédsko/Komisia*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, bod 99, a z 21. júna 2012, *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisia*, C-135/11 P, EU:C:2012:376, bod 59).
- 41 Toto ohraničenie právomoci podieľať sa na rozhodnutí Únie priznanej dotknutému členskému štátu na základe článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 však tomuto členskému štátu nemôže brániť domáhať sa zrušenia rozhodnutia Komisie o poskytnutí prístupu k predmetným dokumentom a odvolávať sa na tento účel na iné protiprávne okolnosti, než sú okolnosti založené na porušení článku 4 nariadenia č. 1049/2001. Opačný výklad navrhovaný Komisiou by totiž normotvorcovi Únie umožňoval obmedziť

rozsah práv, ktoré členským štátom priznáva článok 263 ZFEÚ, a teda oslabiť úplný systém opravných prostriedkov a postupov zavedených Zmluvami, ktoré Súdnemu dvoru Európskej únie zverujú preskúvanie zákonnosti aktov inštitúcií.

- 42 Je potrebné dodať, že je nepochybne pravda, že článok 42 Charty základných práv Európskej únie a článok 15 ods. 3 ZFEÚ, na ktoré sa odvoláva Komisia, zakotvujú právo každého občana Únie a každej fyzickej alebo právnickej osoby s bydliskom alebo registrovaným sídlom v niektorom z členských štátov na prístup k dokumentom inštitúcií. Zároveň však skutočnosť, že členský štát môže podať žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu Komisie, ktorým sa priznáva prístup k dokumentom a na tento účel môže uviesť akýkoľvek žalobný dôvod spochybňujúci zákonnosť tohto rozhodnutia, nespôsobuje nadmerné obmedzenie práva na prístup k dokumentom, ale iba umožňuje súdu Únie preskúmať zákonnosť tohto rozhodnutia vzhľadom na všetky uplatniteľné hmotnoprávne a procesné pravidlá, a tak zaručuje právo dotknutého členského štátu na účinný prostriedok nápravy.
- 43 Z toho vyplýva, že jednak návrhy Maltskej republiky na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia a jednak prvé štyri žalobné dôvody uvedené na ich podporu sú prípustné.
- 44 Námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia voči návrhom Maltskej republiky, ako aj voči prvým štyrom žalobným dôvodom uvedeným na ich podporu, je teda potrebné zamietnuť.

2. O prípustnosti piateho žalobného dôvodu založeného na porušení povinnosti odôvodnenia

- 45 Komisia uvádza, že piaty žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia bol po prvýkrát uvedený až v replike, a preto je neprípustný v zmysle článku 84 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 46 V tejto súvislosti je nepochybne potrebné pripomenúť, že podľa článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku je prípustné v priebehu konania uvádzať nové dôvody len vtedy, ak sa zakladajú na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 47 Podľa ustálenej judikatúry však chýbajúce či nedostatočné odôvodnenie spadá pod porušenie podstatných formálnych náležitostí v zmysle článku 263 ZFEÚ a predstavuje dôvod verejného poriadku, ktorý súd Únie môže, či dokonca musí zohľadniť *ex offico* (rozsudok z 20. marca 1959, Nold/Vysoký úrad, 18/57, EU:C:1959:6, s. 115; pozri tiež rozsudok z 2. decembra 2009, Komisia/Írsko a i., C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 48 Za týchto podmienok môže Všeobecný súd rozhodnúť o žalobnom dôvode žalobcov založenom na porušení povinnosti odôvodnenia aj bez toho, aby bolo potrebné preskúmať, či tento žalobný dôvod, predložený po prvýkrát v replike, spĺňa požiadavky článku 84 ods. 1 rokovacieho poriadku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. júla 2017, Badica a Kardiam/Rada, T-619/15, EU:T:2017:532, bod 43).
- 49 Preto bude dôvodnosť piateho žalobného dôvodu preskúmaná v bodoch 51 až 65 nižšie.

B. O veci samej

- 50 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najprv piaty žalobný dôvod založený na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, následne spoločne prvé tri žalobné dôvody, ktoré sa týkajú postupu prijímania rovnakého rozhodnutia, a napokon štvrtý žalobný dôvod založený na porušení článku 113 nariadenia č. 1224/2009.

1. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 51 Maltská republika tvrdí, že Komisia ani v napadnutom rozhodnutí a ani v liste z 13. júla 2016, ktorým maltské orgány informovala o prijatí tohto rozhodnutia, dostatočne nevysvetlila dôvody, pre ktoré sa rozhodla odchyliť od svojej predchádzajúcej praxe týkajúcej sa po prvé požiadavky na presnosť žiadostí o prístup k dokumentom, po druhé neprípustnosti opakovaných žiadostí, ktoré idú svojím rozsahom nad rámec pôvodných žiadostí, a po tretie nezverejňovania dokumentov, ktoré nie sú osobitne identifikované v žiadosti o prístup, osobitne ak pochádzajú od tretích strán. Maltská republika tiež Komisii vytyka, že jej neposkytla žiadne vysvetlenie dôvodov, pre ktoré sa domnievala, že značný počet dokumentov pochádzajúcich od maltských orgánov spadá do pôsobnosti žiadosti o prístup k dokumentom, a preto by mali byť zverejnené, aj keď Maltská republika sa Komisie na túto tému počas fázy konzultácie viackrát pýtala.
- 52 Komisia namieta proti argumentácii Maltskej republiky.
- 53 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry má byť odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ prispôsobené povahe predmetného aktu, pričom má jasným a jednoznačným spôsobom uvádzať úvahy inštitúcie, ktorá je pôvodcom aktu, aby bolo umožnené dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatých opatrení a príslušnému súdu vykonávať svoje preskúmanie. Požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť (rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 63; pozri tiež rozsudok z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 88 a citovanú judikatúru).
- 54 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že ak Komisia zašla podstatne ďalej ako v predchádzajúcich rozhodnutiach a vzdialila sa od ustálenej rozhodovacej praxe, prináleží jej, aby rozvinula svoje odôvodnenie, a to výslovným spôsobom (rozsudky z 26. novembra 1975, Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique a i./Komisia, 73/74, EU:C:1975:160, bod 31, a z 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisia, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 155).
- 55 V prejednávanej veci je potrebné najprv uviesť, že Maltská republika nespochybňuje existenciu a dostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa v ňom preskúmava, či sa na dokumenty pochádzajúce od maltských orgánov, ktoré identifikovala Komisia, vzťahujú výnimky podľa článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001, a či v dôsledku toho môžu byť na základe tohto nariadenia sprístupnené. Maltská republika nespochybňuje ani skutočnosť, že Komisia navyše v napadnutom rozhodnutí podrobne vysvetlila dôvody, pre ktoré sa domnieva, že článok 113 nariadenia č. 1224/2009 nebráni uplatňovaniu ustanovení nariadenia č. 1049/2001. Napokon Maltská republika nepopiera ani to, že mala možnosť oboznámiť sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a spochybníť jeho dôvody v rámci tejto žaloby.
- 56 Na druhej strane Maltská republika v zásade vytyka Komisii po prvé, že sa bez osobitného odôvodnenia odchytila od svojej predchádzajúcej rozhodovacej praxe v oblasti vybavovania nepresných žiadostí o prístup, identifikácie dokumentov, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o prístup a spracovania opakovaných žiadostí presahujúcich rozsah pôvodných žiadostí.
- 57 Je však potrebné podotknúť, že Maltská republika sa na preukázanie existencie takejto rozhodovacej praxe obmedzuje len na odkaz na rozsudok z 2. júla 2015, Typke/Komisia (T-214/13, EU:T:2015:448, bod 13), zmieňujúci sa o jednom prípade v danej veci, keď generálny tajomník Komisie zamietol opakovanú žiadosť ako žiadosť, ktorá sa týka takého aspektu, na ktorý sa nevzťahuje zodpovedajúca

pôvodná žiadosť. Pritom však odvolávanie sa na tento jediný rozsudok nemôže preukázať existenciu ustálenej rozhodovacej praxe týkajúcej sa vybavovania nepresných žiadostí o prístup, identifikácie dokumentov, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o prístup, alebo spracovania opakovaných žiadostí presahujúcich rozsah pôvodných žiadostí. V dôsledku toho pri neexistencii preukázanej skoršej ustálenej praxe, od ktorej sa Komisia mala odchyliť, Maltská republika nemôže tejto inštitúcii vytýkať, že neuviedla dôvody svojej údajnej zmeny v prístupe (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. apríla 2010, Amann & Söhne a Cousin Filtérie/Komisia, T-446/05, EU:T:2010:165, body 118 a 158, a z 20. septembra 2012, Poľsko/Komisia, T-333/09, neuvverejnený, EU:T:2012:449, bod 92).

- 58 Maltská republika tiež Komisii v druhom rade vytýka, že v napadnutom rozhodnutí, prípadne ešte pred ním, dostatočne neodôvodnila vzťah určitých dokumentov k žiadosti o prístup k dokumentom, a to aj napriek jej žiadostiam o vysvetlenia v tomto zmysle počas konzultačnej fázy, najmä v listoch Maltskej republiky z 30. septembra 2015, 30. novembra 2015 a 27. mája 2016.
- 59 V tejto súvislosti je po prvé pravda, že Maltská republika sa vo svojom liste z 30. septembra 2015 pýtala na dôvody, pre ktoré sa Komisia vrátila k skoršiemu stanovisku a priradila k pôvodnej žiadosti dokumenty, ktoré si v minulosti navzájom medzi sebou vymenili, a to najmä elektronickú poštu a zápisnice zo stretnutí. Po druhé je zrejmé, že Maltská republika vo svojom liste z 30. novembra 2015 uviedla, že podľa nej sa na značný počet dokumentov, ktoré Komisia pokladá za relevantné, žiadosť o prístup nevzťahuje. Napokon je nesporné, že Maltská republika vo svojom liste z 27. mája 2016 vzniesla námietku voči identifikácii nových dokumentov zo strany Komisie v štádiu opakovanej žiadosti, pričom táto prax podľa názoru Maltskej republiky predstavuje rozšírenie rozsahu žiadosti, ktoré nedovoľujú ustanovenia článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.
- 60 Po prvé je pritom potrebné uviesť, že hoci list z 30. septembra 2015 obsahoval výslovnú požiadavku voči Komisii o poskytnutie vysvetlení, tento list zároveň časovo predchádzal pôvodnému rozhodnutiu, ktorým sa vyhovelo námietke Maltskej republiky a prístup organizácie Greenpeace k dokumentom č. 112 až 230 bol odmietnutý. Za týchto podmienok Maltská republika nemôže Komisii vytýkať, že v pôvodnom rozhodnutí neodpovedala na jej žiadosť o vysvetlenia, a keďže následne uvedenú žiadosť o vysvetlenie nezopakovala, nemôže ani namietiť voči tomu, že Komisia na ňu neodpovedala v napadnutom rozhodnutí.
- 61 Po druhé je potrebné poznamenať, že list z 30. novembra 2015, ktorý taktiež časovo predchádza pôvodnému rozhodnutiu, neobsahuje žiadne spresnenie umožňujúce identifikovať dokumenty, ktorých sa týka a pochopiť dôvody, pre ktoré by sa na predmetné dokumenty nemala vzťahovať žiadosť o prístup. Tento list navyše neobsahuje žiadnu požiadavku na poskytnutie vysvetlenia zo strany Komisie, a preto si nevyžadoval z jej strany žiadnu odpoveď.
- 62 Po tretie je potrebné konštatovať, že Maltská republika vo svojom liste z 27. mája 2016 nespochybnila konkrétny vzťah medzi žiadosťou o sprístupnenie a každým z dokumentov, ktoré Komisia identifikovala v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti, a navyše ani nepožiadala Komisiu o ďalšie vysvetlenia v tejto otázke. Maltská republika sa totiž vo svojom liste z 27. mája 2016 v zásade obmedzila na spochybnenie samotnej zásady priradenia dokumentov, ktoré neboli identifikované v štádiu preskúmania pôvodnej žiadosti, k žiadosti o prístup v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti.
- 63 V tejto súvislosti pritom Komisia v napadnutom rozhodnutí pripomenula, že po opätovnom preskúmaní žiadosti o prístup identifikovala ďalšie dokumenty, na ktoré sa táto žiadosť vzťahuje (dokumenty č. 1 až 111 a 231 až 240). Je nepochybne pravda, že Komisia v tomto rozhodnutí neuviedla, z akých dôvodov sa považuje za oprávnenú priradiť k žiadosti o prístup isté dokumenty v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti, aj keď o zverejnení týchto dokumentov nerozhodovala v štádiu skúmania pôvodnej žiadosti. Je však potrebné poznamenať, že Komisia už vo svojom liste z 27. apríla 2016 Maltskej republike vysvetlila, že úlohou generálneho tajomníka Komisie je nezávisle preskúmať pôvodné rozhodnutie, ktoré prijal generálny riaditeľ GR „Námorné záležitosti a rybárstvo“, pričom v rámci tohto preskúmania prislúcha generálnemu tajomníkovi overiť, či boli v štádiu

pôvodného rozhodnutia identifikované všetky dokumenty spadajúce do pôsobnosti predmetnej žiadosti, a to najmä v prípade, keď tak ako v predmetnej veci žiadateľ, ktorý podal pôvodnú žiadosť o prístup, spochybnil úplnosť zoznamu dokumentov identifikovaných vo fáze pôvodného rozhodnutia. Za týchto podmienok nebolo nevyhnutné, aby Komisia v napadnutom rozhodnutí opätovne uviedla dôvody, na základe ktorých je oprávnená priradiť k žiadosti o prístup nové dokumenty, ktoré boli po prvýkrát identifikované až v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti.

- 64 Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že napadnuté rozhodnutie sa nevyznačuje vadou odôvodnenia, ktorú uvádza Maltská republika.
- 65 Preto je potrebné piaty žalobný dôvod, ktorý Všeobecný súd preskúmal v rámci svojej právomoci z úradnej moci ako dôvod týkajúci sa verejného poriadku, zamietnuť ako nedôvodný.

2. O prvých troch žalobných dôvodoch týkajúcich sa postupu prijímania napadnutého rozhodnutia

- 66 Svojím prvým žalobným dôvodom Maltská republika v zásade tvrdí, že Komisia nevybavila pôvodnú žiadosť ani opakovanú žiadosť v lehotách stanovených v článkoch 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 a že v tejto súvislosti porušila svoju povinnosť lojálnej spolupráce s maltskými orgánmi. Vzhľadom na tvrdenia Maltskej republiky možno tento žalobný dôvod rozdeliť na tri výhrady založené po prvé na oneskorení oznámení pôvodnej žiadosti a opakovanej žiadosti maltským orgánom na účely konzultácie, po druhé na stanovení neprimerane krátkych lehôt na odpoveď pre maltské orgány a po tretie na oneskorenosti pôvodného rozhodnutia a napadnutého rozhodnutia, pričom tieto rozhodnutia boli prijaté po uplynutí lehôt stanovených nariadením č. 1049/2001 a napadnuté rozhodnutie bolo navyše prijaté po vzniku implicitného rozhodnutia o zamietnutí opakovanej žiadosti.
- 67 Svojím druhým žalobným dôvodom Maltská republika v zásade tvrdí, že Komisia porušila rozsah pôvodnej žiadosti tým, že s ňou zaobchádzala ako s novou žiadosťou o prístup vzťahujúcou sa na značný počet dokumentov, ktoré nesúvisia s dvomi predchádzajúcimi žiadosťami alebo s dokumentmi, ktoré Greenpeace presne neoznačila. V rámci tohto žalobného dôvodu Maltská republika predovšetkým vytýka Komisii, že do rozsahu žiadosti o prístup vo všeobecnosti začlenila najnovšie dokumenty, na ktoré sa jednak výslovne nevzťahovali žiadosti zo 14. apríla 2010 a z 19. apríla 2012, a jednak vzhľadom na svoj obsah nesúviseli s nezrovnalosťami, ktoré Greenpeace oznámila v roku 2010, ani so správnym zisťovaním.
- 68 Svojím tretím žalobným dôvodom Maltská republika v podstate tvrdí, že Komisia neoprávnene rozšírila rozsah žiadosti o prístup k dokumentom a porušila zásadu riadnej správy vecí verejných, keď v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti a na základe nedostatočne presnej žiadosti určila nové dokumenty, ktoré dovedy neboli identifikované ako dokumenty, na ktoré sa by sa vzťahovala táto žiadosť. V rámci tohto žalobného dôvodu Maltská republika Komisii predovšetkým vytýka, že po prvé nevyzvala organizáciu Greenpeace na základe článku 6 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, aby objasnila svoju žiadosť o prístup k dokumentom, po druhé nevykonala podrobnejšie preskúmanie pôvodnej žiadosti o prístup k dokumentom, po tretie, že niektoré dokumenty preskúmala až v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti, a to v rozpore s článkami 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001, ktoré štruktúrujú konanie o preskúmaní žiadosti o prístup k dokumentom do dvoch etáp, a po štvrté, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o určenie predmetu a rozsahu žiadosti o prístup k dokumentom.
- 69 Z tvrdení, ktoré uvádza Maltská republika na podporu prvých troch žalobných dôvodov, vyplýva, že Komisii vytýka porušenie viacerých procesných pravidiel zakotvených v článkoch 4 a 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001, a v niektorých prípadoch vyplývajúcich aj z povinnosti lojálnej spolupráce.
- 70 Na účely preskúmania prípadnej dôvodnosti prvých troch žalobných dôvodov je najskôr potrebné určiť, či a do akej miery sú tieto žalobné dôvody účinné.

a) Účinnosť prvých troch žalobných dôvodov

71 S cieľom posúdiť, či a do akej miery sú tri prvé žalobné dôvody účinné, považuje Všeobecný súd za potrebné najprv predostrieť podmienky a účel postupu posudzovania žiadostí o prístup k dokumentom. V tejto súvislosti je potrebné rozlišovať medzi procesnými pravidlami stanovenými v článkoch 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001 na jednej strane a procesnými pravidlami stanovenými v článku 4 ods. 4 a 5 toho istého nariadenia alebo vyplývajúcimi z povinnosti lojálnej spolupráce na druhej strane.

1) Procesné pravidlá stanovené v článkoch 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001

72 Procesné pravidlá stanovené v článkoch 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001 možno zhrnúť nasledujúcim spôsobom.

73 V prvom rade žiadosti o prístup musia byť dostatočne presné na to, aby inštitúcia mohla dokument identifikovať (článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001). Ak žiadosť nie je dostatočne presná, inštitúcia požiada žiadateľa, aby žiadosť spresnil, a žiadateľovi pri tom pomôže napríklad poskytnutím informácií o používaní verejných registrov dokumentov (článok 6 ods. 2 rovnakého nariadenia). V prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov sa môže inštitúcia so žiadateľom tiež neformálne poradiť s cieľom nájsť vhodné riešenie (článok 6 ods. 3 uvedeného nariadenia). Všeobecnejšie, inštitúcie poskytnú pomoc a informácie občanom o tom, ako a kde sa žiadosti o prístup k dokumentom môžu podať (článok 6 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001).

74 V druhom rade tak pôvodné žiadosti, ako aj opakované žiadosti sa musia vybaviť bezodkladne, pričom inštitúcia musí o týchto žiadostiach rozhodnúť v lehote pätnástich pracovných dní a v prípade zamietnutia žiadosti poskytnúť žiadateľovi dôvody zamietnutia (pozri tak článok 7 ods. 1, ako aj článok 8 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001). Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade pôvodnej alebo opakovanej žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov, môže byť táto lehota predĺžená o pätnásť pracovných dní (pozri tak článok 7 ods. 3, ako aj článok 8 ods. 2 rovnakého nariadenia). Ak inštitúcia neodpovie na pôvodnú žiadosť v stanovenej lehote, žiadateľ má nárok podať opakovanú žiadosť, ktorou sa môže domáhať zmeny stanoviska inštitúcie (článok 7 ods. 4 uvedeného nariadenia). Ak inštitúcia v stanovenej lehote neodpovie na opakovanú žiadosť, žiadateľ je oprávnený odvolať sa na existenciu negatívnej odpovede a podať proti inštitúcii žalobu na súde (článok 8 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001).

75 Z procesných pravidiel stanovených v článkoch 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001 a všeobecnejšie zo všetkých ustanovení tohto nariadenia možno vyvodiť viacero zistení.

76 Po prvé z ustanovení článkov 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že ich predmetom je úprava pravidiel podávania žiadostí o prístup k dokumentom a organizácia vybavovania týchto žiadostí príslušnou inštitúciou. Preto sa tieto ustanovenia týkajú iba vzťahov medzi žiadateľom a dotknutou inštitúciou, a nie vzťahov medzi inštitúciou a tretími stranami, ktorými sú napríklad členské štáty, od ktorých pochádzajú niektoré dokumenty.

77 Po druhé cieľom postupu stanoveného v článkoch 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001 je predovšetkým umožniť rýchle a jednoduché vybavenie žiadostí o prístup k týmto dokumentom a subsidiárne vyhnúť sa, v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných, znášaniu neprimeranej pracovnej záťaže zo strany inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. októbra 2014, Strack/Komisia, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, body 25, 27 a 28). Z toho vyplýva, že tento postup bol zavedený v záujme osôb, ktoré žiadajú o prístup k dokumentom, pričom sa zohľadňujú obmedzenia na strane inštitúcií. Na druhej strane, cieľom samotného tohto postupu nie je ochrana záujmu tretích strán, a najmä členských

štátov, spočívajúceho v namietaní proti sprístupneniu niektorých dokumentov, ktoré od nich pochádzajú, a nezahŕňa ani zohľadnenie obmedzení na strane tretích strán a členských štátov v prípade, že sú konzultované v otázke prípadného zverejnenia týchto dokumentov.

- 78 Toto konštatovanie podporuje aj skutočnosť, že cieľom nariadenia č. 1049/2001 je podľa jeho článku 1 písm. a) „zaisti[t] čo najširší prístup k dokumentom“, pričom vychádza zo zásady vyjadrenej v jeho odôvodnení 11, že „všetky dokumenty týchto orgánov [inštitúcií - *neoficiálny preklad*] [majú byť] prístupné verejnosti“. Z tohto dôvodu je cieľom tohto nariadenia, a najmä jeho ustanovení procesnej povahy, čo najviac uľahčiť výkon práva na prístup k dokumentom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, bod 49), a nie jeho výkon sťažiť, najmä tým, že sa preňho stanoví formálne obmedzenia, ktoré nie sú nevyhnutné.
- 79 Napokon podanie žiadosti o prístup k dokumentom nepredstavuje jedinú možnosť prístupu k dokumentom. Podľa článku 2 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 sa totiž dokumenty, ktoré majú inštitúcie k dispozícii, sprístupnia verejnosti buď na základe písomnej žiadosti, alebo priamo v elektronickej forme alebo prostredníctvom registra. To je dôvodom, prečo nariadenie č. 1049/2001 okrem článkov 6 až 10 týkajúcich sa vybavovania žiadostí o prístup k dokumentom a podmienok prístupu na základe žiadosti obsahuje aj ustanovenia týkajúce sa vedenia registrov dokumentov (článok 11 tohto nariadenia), priameho prístupu k dokumentom v elektronickej forme alebo prostredníctvom registra (článok 12 uvedeného nariadenia) a uverejnenia určitých dokumentov v Úradnom vestníku (článok 13 uvedeného nariadenia).
- 80 Z toho vyplýva, že nič nebráni tomu, aby inštitúcia zverejnila dokumenty napriek tomu, že jej nebola predložená žiadna žiadosť v tomto zmysle, alebo aby v záujme transparentnosti a úplnosti oznámila osobe, ktorá podala žiadosť na základe nariadenia č. 1049/2001, aj také dokumenty, ktoré táto osoba výslovne neoznačila a neuviedla vo svojej žiadosti.
- 81 Za týchto podmienok, hoci môže porušenie pravidiel preskúmania žiadostí o prístup k dokumentom stanovených v článkoch 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001 za určitých okolností ovplyvniť zákonnosť rozhodnutia, ktorým sa zamieťa prístup k dokumentom, nemôže ovplyvniť zákonnosť rozhodnutia o poskytnutí prístupu k dokumentom.
- 82 Osobitne, pokiaľ ide v prvom rade o článok 6 nariadenia č. 1049/2001, je potrebné spresniť, že hoci inštitúcia nemôže odmietnuť žiadosť ako nedostatočne presnú bez toho, aby predtým požiadala žiadateľa o objasnenie jeho žiadosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. októbra 2011, Dufour/ECB, T-436/09, EU:T:2011:634, bod 31, a z 22. mája 2012, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, T-300/10, EU:T:2012:247, body 84 až 87), na druhej strane inštitúcii nemožno vytykať, že poskytla prístup k dokumentom na základe údajne nepresnej žiadosti bez predchádzajúcej výzvy adresovanej žiadateľovi na objasnenie jeho žiadosti.
- 83 Keď totiž žiadateľ nebol vyzvaný na objasnenie svojej žiadosti, ani inštitúcia, a o to viac ani tretia strana sa nemôžu účinne odvolávať na údajne neurčitú povahu žiadosti žalobcu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. novembra 2014, Ntouvass/ECDC, T-223/12, neuvyverejnený, EU:T:2014:975, bod 46). Preto keď sa inštitúcia domnieva, že dokáže sama aj bez toho, aby znášala neprimeranú pracovnú záťaž, identifikovať všetky dokumenty, ktorých by sa mohla týkať žiadosť, hoci aj sformulovaná všeobecne a týkajúca sa množstva dokumentov, je prípustné, aby táto inštitúcia rozhodla o tejto žiadosti aj bez toho, aby predtým vyzvala žiadateľa na spresnenie tejto žiadosti, a aby prípadne umožnila prístup k všetkým identifikovaným dokumentom, a to s výhradou, že na tieto dokumenty sa nevzťahujú výnimky upravené najmä v článku 4 nariadenia č. 1049/2001.
- 84 Okrem toho, keďže inštitúcia je povinná vykonať úplné preskúmanie všetkých dokumentov, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o sprístupnenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. mája 2012, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, T-300/10, EU:T:2012:247, bod 69), môže kedykoľvek, a to aj po prvýkrát v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti, identifikovať nové dokumenty, ktoré by mohli súvisieť so žiadosťou.

- 85 V druhom rade, pokiaľ ide o články 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001, je potrebné uviesť, že jediným cieľom tu stanovených lehôt je umožniť rýchle spracovanie žiadostí o prístup k dokumentom a urýchliť zverejnenie požadovaných dokumentov, ak je takéto zverejnenie možné.
- 86 Treba tiež pripomenúť, že prekročenie lehôt stanovených v článkoch 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 nezavaruje inštitúciu právomoci prijať rozhodnutie a samo osebe nemôže mať za následok nezákonnosť rozhodnutia o zamietnutí prístupu k dokumentom, odôvodňujúcu jeho zrušenie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, bod 89; zo 14. júla 2016, Sea Handling/Komisia, C-271/15 P, neuvyverejnený, EU:C:2016:557, body 78, 79 a 84, a z 19. januára 2010, Co-Frutta/Komisia, T-355/04 a T-446/04, EU:T:2010:15, body 59 a 71).
- 87 Táto neexistencia vplyvu prekročenia vyššie uvedených lehôt je nevyhnutná o to viac v prípade rozhodnutia, ktorým sa poskytuje prístup k dokumentom, keďže v takom prípade žiadateľ získal uspokojenie aj napriek prekročeniu týchto lehôt, ktoré boli zavedené práve v jeho prospech.
- 88 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa členský štát nemôže proti rozhodnutiu inštitúcie, ktorým sa poskytuje prístup k dokumentom, úspešne odvolávať na dôvody založené na porušení článkov 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001.
- 89 V prejednávanej veci je pritom vzhľadom na tvrdenia, ktoré uvádza Maltská republika na podporu prvých troch žalobných dôvodov zhrnuté v bodoch 66 až 68 vyššie, potrebné konštatovať, že Maltská republika sa v rámci týchto troch žalobných dôvodov odvoláva na nezrovnalosti ovplyvňujúce správnosť postupu stanoveného v článkoch 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001, ako je najmä sprístupnenie dokumentov, ktoré nie sú výslovne uvedené v pôvodnej žiadosti a opakovanej žiadosti, identifikácia dokumentov v štádiu skúmania žiadosti o súhlas alebo nedodržanie lehôt na vybavenie pôvodnej žiadosti a opakovanej žiadosti.
- 90 Preto z dôvodov uvedených v bodoch 72 až 88 vyššie sú žalobné dôvody založené na týchto nezrovnalostiach voči napadnutému rozhodnutiu neúčinné.
- 2) Procesné pravidlá stanovené v článku 4 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1049/2001 alebo vyplývajúce z povinnosti lojálnej spolupráce*
- 91 Procesné pravidlá stanovené v článku 4 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1049/2001 alebo vyplývajúce z povinnosti lojálnej spolupráce možno opísať nasledujúcim spôsobom.
- 92 V prvom rade článok 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje, že pokiaľ ide o dokument tretej strany, pri ktorom nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, inštitúcie sa poradia s treťou stranou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka podľa článku 4 ods. 1 alebo 2 toho istého nariadenia.
- 93 V tejto súvislosti bolo rozhodnuté, že právo členského štátu byť konzultovaný pred zverejnením dokumentov, ktoré má inštitúcia k dispozícii, a ktoré pochádzajú od tohto členského štátu, je už v širokej miere poskytnuté podľa článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05 P, EU:C:2007:802, bod 46).
- 94 V druhom rade článok 4 ods. 5 nariadenia (ES) č. 1049/2001 stanovuje, ako už bolo uvedené v bode 39 vyššie, že členský štát môže požiadať inštitúciu, aby nezverejnila dokument pochádzajúci od tohto členského štátu bez jeho predchádzajúceho súhlasu.

- 95 V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že vzhľadom na to, že článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 sa obmedzuje na stanovenie požiadavky predchádzajúceho súhlasu dotknutého členského štátu, v prípade, keď tento štát predtým podal v tomto zmysle osobitnú žiadosť, toto ustanovenie má procesnú povahu (rozsudky z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05 P, EU:C:2007:802, body 78 a 81, a z 21. júna 2012, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisia, C-135/11 P, EU:C:2012:376, body 53 a 54).
- 96 V treťom rade inštitúcia, ktorá uvažuje o zverejnení dokumentov, a členský štát, od ktorého tieto dokumenty pochádzajú, sú v súlade s povinnosťou lojálnej spolupráce stanovenou v článku 4 ods. 3 ZEÚ povinní konať a spolupracovať tak, aby ustanovenia nariadenia č. 1049/2001 mohli byť účinne uplatnené (rozsudok z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05 P, EU:C:2007:802, bod 85).
- 97 Z toho v prvom rade vyplýva, že inštitúcia, ktorej bola predložená žiadosť o prístup k dokumentu pochádzajúcemu od členského štátu, a predmetný členský štát musia bezodkladne po tom, ako uvedená inštitúcia oznámila túto žiadosť uvedenému členskému štátu, začať lojálny dialóg týkajúci sa prípadného uplatnenia výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001, pričom musia dbať najmä na potrebu umožniť uvedenej inštitúcii zaujať stanovisko v lehote, v ktorej je podľa článkov 7 a 8 tohto nariadenia jej povinnosťou rozhodnúť o tejto žiadosti o prístup (rozsudok z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05 P, EU:C:2007:802, bod 86).
- 98 Z ustanovení článku 4 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1049/2001 vykladaných v súlade s povinnosťou lojálnej spolupráce teda vyplýva, že tieto pravidlá sa vzťahujú tak na konzultáciu zo strany inštitúcie s tretími stranami, od ktorých pochádzajú dokumenty, ako aj na účasť členských štátov, od ktorých pochádzajú dokumenty, v rámci postupu prijímania rozhodnutia inštitúcie o prístupe k dokumentom.
- 99 Preto sa ustanovenia článku 4 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1049/2001, na rozdiel od ustanovení článkov 6 až 8 tohto nariadenia, týkajú vzťahov medzi inštitúciou a tretími stranami, okrem iného aj členskými štátmi, pokiaľ ide o dokumenty, ktoré pochádzajú od nich, pričom cieľom týchto ustanovení je chrániť záujem uvedených tretích strán a členských štátov namietaj voči zverejneniu uvedených dokumentov.
- 100 Za týchto podmienok je porušenie ustanovení článku 4 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1049/2001, ako aj povinnosti lojálnej spolupráce zo strany inštitúcie voči niektorému z členských štátov spôsobilé ovplyvniť zákonnosť rozhodnutia, ktorým sa poskytuje prístup k dokumentom pochádzajúcim od tohto členského štátu.
- 101 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy sa členský štát môže voči rozhodnutiu inštitúcie, ktorým sa poskytuje prístup k dokumentom pochádzajúcim od tohto členského štátu, úspešne odvolávať na žalobné dôvody založené na porušení článku 4 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1049/2001, ako aj na porušenie povinnosti lojálnej spolupráce pri vykonávaní postupu stanoveného v tomto článku.
- 102 V prejednávanej veci je pritom potrebné konštatovať, že Maltská republika aj v rámci prvej a druhej výhrady prvého žalobného dôvodu tvrdí, že keď s ňou Komisia uskutočnila konzultáciu na základe článku 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 s cieľom získať jej vyjadrenie, či namieta proti zverejneniu sporných dokumentov, táto inštitúcia s ňou úplne nespocovala, keďže po tom, ako jej oneskorene oznámila pôvodnú žiadosť a opakovanú žiadosť organizácie Greenpeace, stanovila jej na odpoveď neprímerane krátke lehoty. Touto argumentáciou sa Maltská republika v skutočnosti odvoláva na nezrovnalosť počas postupu stanoveného podľa článku 4 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1049/2001, ako aj na porušenie povinnosti lojálnej spolupráce v rámci tohto postupu.
- 103 Preto z dôvodov uvedených v bodoch 91 až 101 vyššie je takáto argumentácia voči napadnutému rozhodnutiu účinná.
- 104 V dôsledku toho je potrebné preskúmať dôvodnosť len tých výhrad, ktoré sú založené na stanovení nedostatočných lehôt na odpoveď, ako aj na porušení povinnosti lojálnej spolupráce.

b) Preskúmanie dôvodnosti výhrad založených na stanovení nedostatočných lehôt na odpoveď a na porušení povinnosti lojálnej spolupráce.

- 105 V prejednávanej veci Maltská republika vytýka Komisii nielen to, že jej pôvodnú žiadosť a opakovanú žiadosť oznámila až niekoľko mesiacov potom, ako boli tieto žiadosti doručené Komisii, ale aj, a to najmä, že jej následne poskytla lehotu len piatich dní na analýzu toho, či sú predmetné dokumenty takej povahy, že ich možno zverejniť vzhľadom na výnimky ustanovené v článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001, ako aj na rozhodnutie, či využije možnosť stanovenú v článku 4 ods. 5 toho istého nariadenia, požiadať, aby tieto dokumenty neboli zverejnené.
- 106 V tejto súvislosti je najprv potrebné pripomenúť, že hoci články 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 ukladajú inštitúciám povinnosť reagovať na pôvodné a opakované žiadosti o prístup k dokumentom v stanovených lehotách, žiadne ustanovenie tohto nariadenia nestanovuje lehotu, v ktorej má inštitúcia informovať členský štát o podaní žiadosti o prístup k dokumentom pochádzajúcim od tohto štátu a doručiť mu uvedenú žiadosť. Nariadenie č. 1049/2001 bezpochyby nespresňuje, akú lehotu na odpoveď by mala inštitúcia poskytnúť tomuto členskému štátu, aby mohol tejto inštitúcii oznámiť svoje prípadné námietky proti zverejneniu predmetných dokumentov.
- 107 Napriek tomu však vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 96 a 97 vyššie z povinnosti lojálnej spolupráce vyplýva, že Komisia je povinná vo svojich vzťahoch s príslušným členským štátom konať s náležitou starostlivosťou, a to tak, aby mohla ona sama rozhodnúť v rámci jej stanovených lehôt podľa článkov 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001.
- 108 V prejednávanej veci je potrebné jednak konštatovať, že Komisia oznámila Maltskej republike pôvodnú žiadosť z 29. júla 2015 až 28. septembra 2015, teda približne dva mesiace po jej prijatí, pričom pri tejto príležitosti požiadala tento členský štát, aby jej v lehote piatich pracovných dní oznámil, či vyjadruje svoj nesúhlas so zverejnením dokumentov pochádzajúcich od maltských orgánov, ktoré boli identifikované v tejto fáze (dokumenty č. 112 až 230).
- 109 Okrem toho je nesporné, že Komisia zaslala Maltskej republike opakovanú žiadosť podanú 20. januára 2016 až 13. apríla 2016, teda takmer tri mesiace po jej prijatí, pričom pri tejto príležitosti opätovne poskytla tomuto členskému štátu lehotu len piatich pracovných dní na vyjadrenie jeho prípadných námietok proti zverejneniu všetkých dokumentov pochádzajúcich od maltských orgánov, teda vrátane tých dokumentov, ktoré boli po prvýkrát identifikované až v štádiu preskúmania opakovanej žiadosti (dokumenty č. 1 až 111 a 231 až 240).
- 110 Zároveň je však v prvom rade potrebné uviesť, že Komisia na žiadosť Maltskej republiky predĺžila pôvodne stanovenú lehotu pre tento členský štát v nadväznosti na oznámenie pôvodnej žiadosti, a to o pätnásť pracovných dní (pozri bod 10 vyššie). Maltská republika svoj nesúhlas so zverejnením dokumentov č. 112 až 230 v skutočnosti vyjadrila 30. novembra 2015, aj keď pôvodná žiadosť organizácie Greenpeace jej bola poskytnutá 28. septembra 2015, teda viac ako dva mesiace skôr.
- 111 V druhom rade Komisia na žiadosť Maltskej republiky predĺžila pôvodne stanovenú lehotu pre tento členský štát v nadväznosti na oznámenie opakovanej žiadosti, a to o desať pracovných dní (pozri bod 16 vyššie). Maltská republika svoj nesúhlas so zverejnením všetkých dotknutých dokumentov v skutočnosti vyjadrila 3. mája 2016, aj keď pôvodná žiadosť organizácie Greenpeace jej bola poskytnutá 13. apríla 2016, teda takmer tri týždne predtým. Okrem toho po doručení odpovede Maltskej republiky z 3. mája 2016 Komisia 19. mája 2016 vyzvala tento členský štát, aby v lehote desiatich pracovných dní spresnil konkrétne dôvody, pre ktoré sa podľa neho majú uplatniť výnimky stanovené nariadením č. 1049/2001, ako aj časti dokumentov, na ktoré sa tieto výnimky vzťahujú (pozri bod 18 vyššie). Vo svojej odpovedi z 27. mája 2016 sa však Maltská republika obmedzila len na zopakovanie svojho nesúhlasu, pričom uviedla, že analýza obsiahnutá v jej liste z 3. mája 2016 je dostatočná na určenie výnimiek, na ktoré tento list odkazuje (pozri bod 19 vyššie).

- 112 Zdá sa teda, že Maltská republika mala v praxi k dispozícii niekoľko týždňov na analýzu dokumentov uvedených Komisiou v štádiu skúmania pôvodnej žiadosti a potom v štádiu skúmania žiadosti o súhlas. Okrem toho, aj napriek značnému počtu dotknutých dokumentov bola Maltská republika schopná preskúmať tieto dokumenty a v prípade každého z nich uviesť ešte pred rozhodnutím Komisie o pôvodnej žiadosti a opakovanej žiadosti niektoré z výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, ako aj v článku 113 nariadenia č. 1224/2009.
- 113 Okrem toho je vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 97 vyššie potrebné zohľadniť skutočnosť, že podľa článku 7 ods. 1 a 3 a článku 8 ods. 1 a 2 nariadenia č. 1049/2001 bola samotná Komisia povinná odpovedať na pôvodnú žiadosť a následne na opakovanú žiadosť organizácie Greenpeace v lehote, ktorá nemala presiahnuť maximum 30 dní.
- 114 Za týchto podmienok Maltská republika nemôže dôvodne tvrdiť, že Komisia tým, že jej oneskorene oznámila pôvodnú žiadosť a opakovanú žiadosť a následne jej poskytla príliš krátke lehoty na odpoveď, porušila svoju povinnosť lojálnej spolupráce.
- 115 Prvé tri žalobné dôvody je preto potrebné zamietnuť, a to sčasti ako neúčinné a sčasti ako nedôvodné.

3. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 113 nariadenia č. 1224/2009

- 116 Maltská republika svojím štvrtým žalobným dôvodom v podstate tvrdí, že Komisia tým, že poskytla organizácii Greenpeace prístup k dokumentom č. 112 až 230, porušila ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009. Podľa Maltskej republiky tieto ustanovenia v prípade neexistencie výslovného súhlasu zo strany maltských úradov vylučujú, aby boli dokumenty, ktoré tieto úrady poskytli Komisii v rámci nariadenia č. 1224/2009, sprístupnené verejnosti. Maltská republika sa totiž domnieva, že ide o osobitné ustanovenia stanovujúce v oblasti kontroly dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybolovu výnimku zo všeobecných predpisov týkajúcich sa prístupu verejnosti k dokumentom podľa nariadenia č. 1049/2001, a osobitne podľa článku 4 tohto nariadenia.
- 117 Komisia namieta proti argumentácii Maltskej republiky. Uvádza najmä, že ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 sa musia vykladať v spojení a súlade s ustanoveniami nariadenia č. 1049/2001 a špecifickejšie s ustanoveniami článku 4 ods. 5 posledného uvedeného nariadenia, ktorý umožňuje členskému štátu namietať proti zverejneniu dokumentov pochádzajúcich od neho výlučne len na základe hmotnoprávných výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 až 3 tohto nariadenia.
- 118 Vzhľadom na argumentáciu účastníkov konania je potrebné stanoviť, či a do akej miery bránili ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009, prípadne v spojení s článkom 4 nariadenia č. 1049/2001, tomu, aby bol organizácii Greenpeace poskytnutý prístup k dokumentom č. 112 až 230 v prípade neexistencie súhlasu Maltskej republiky, od ktorej tieto dokumenty pochádzajú.
- 119 Na tento účel je najprv potrebné predstaviť relevantné ustanovenia článku 113 nariadenia č. 1224/2009 v ich kontexte a následne preskúmať, ako tieto ustanovenia súvisia s ustanoveniami nariadenia č. 1049/2001.

a) Predstavenie článku 113 nariadenia č. 1224/2009 a jeho kontextu

- 120 Na úvod je potrebné uviesť, že nariadenie č. 1224/2009 obsahuje v hlave XII s názvom „Údaje a informácie“ kapitolu II, ktorá upravuje „dôvernoscť údajov“. Táto kapitola sa skladá len z dvoch článkov, konkrétne článkov 112 a 113, predmetom ktorých je „ochrana osobných údajov“ a „dôvernoscť profesionálneho a obchodného tajomstva“.

- 121 Rovnako je potrebné uviesť, že články 112 a 113 nariadenia č. 1224/2009 nahradili článok 37 nariadenia Rady (EHS) č. 2847/93 z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu (Ú. v. ES L 261, 1993, s. 1; Mim. vyd. 04/002, s. 70). Vzhľadom na neexistenciu právnej úpravy Únie o ochrane osobných údajov inštitúciami a členskými štátmi v čase prijatia nariadenia č. 2847/93, článok 37 uvedeného nariadenia upravoval vo svojich odsekoch 2 a 7 až 10 ochranu osobných údajov a vo svojich odsekoch 1 a 3 až 6 dôverný charakter údajov zhromažďovaných a vymieňaných v rámci tohto nariadenia na základe služobného a obchodného tajomstva.
- 122 Pri prijímaní nariadenia č. 1224/2009 normotvorca Únie zohľadnil, že došlo k prijatiu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102), ako aj smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 1995, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355).
- 123 V dôsledku toho článok 112 nariadenia č. 1224/2009 odvtedy odlišným spôsobom upravoval ochranu osobných údajov, a to v zásade odkazom na nariadenie č. 45/2001, ako aj na vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa vykonáva smernica 95/46.
- 124 Pokiaľ ide o ustanovenia článku 113 nariadenia č. 1224/2009, tie v značnej miere preberajú ostatné ustanovenia článku 37 nariadenia č. 2847/93, ktoré sa nezaoberali ochranou osobných údajov.
- 125 Článok 113 nariadenia č. 1224/2009 obsahuje predovšetkým ustanovenia na zabezpečenie dôvernosti údajov, na ktoré sa vzťahuje ochrana služobného a obchodného tajomstva. Osobitne sa stanovuje, že členské štáty a Komisia podniknú všetky potrebné kroky na zabezpečenie toho, aby sa s údajmi zozbieranými a prijatými v rámci nariadenia č. 1224/2009 nakladalo v súlade s príslušnými pravidlami o profesionálnom a obchodnom tajomstve v súvislosti s týmito údajmi (článok 113 ods. 1 nariadenia č. 1224/2009). Údaje predložené v rámci uvedeného nariadenia podliehajú tiež uplatniteľným pravidlám o zachovávaní dôvernosti informácií, ak by ich prezradenie mohlo poškodiť určité záujmy, ako je ochrana súkromia a integrity jednotlivca – a to v súlade s právnymi predpismi Únie o ochrane osobných údajov – alebo obchodné záujmy fyzickej alebo právnickej osoby, súdne konania a právne poradenstvo, alebo inšpekcie alebo vyšetrovania. Informácie týkajúce sa takýchto údajov sa však môžu zverejniť v prípade, ak je to potrebné na zastavenie alebo zákaz porušovania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva (článok 113 ods. 4 nariadenia č. 1224/2009).
- 126 Článok 113 nariadenia č. 1224/2009 ďalej obsahuje ustanovenia, ktoré sú špecifické pre údaje pochádzajúce od členských štátov, a na ktoré sa z tohto dôvodu odvoláva Maltská republika v rámci tohto sporu. V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009, ktoré sú takmer totožné s ustanoveniami článku 37 ods. 3 a 5 nariadenia č. 2847/93, stanovujú:
- „2. Údaje vymieňané [v rámci tohto nariadenia] medzi členskými štátmi a Komisiou sa neposielajú iným osobám, ako sú osoby v inštitúciách členských štátov alebo Únie, ktorých funkcie si vyžadujú, aby mali prístup k týmto údajom, pokiaľ s tým členské štáty zasielajúce tieto údaje výslovne nesúhlasili.
3. Údaje [zozbierané a prijaté v rámci tohto nariadenia] sa nepoužívajú na žiadny iný účel ako ten, ktorý je stanovený v tomto nariadení, pokiaľ úrady poskytujúce tieto údaje výslovne nesúhlasili s ich používaním na iné účely, a pod podmienkou, že ustanovenia platné v členských štátoch orgánu, ktorý prijíma údaje, takéto používanie nezakazujú.“
- 127 Napokon článok 113 nariadenia č. 1224/2009 obsahuje aj všeobecnejšie ustanovenia. Tento článok predovšetkým stanovuje, že ho nemožno považovať za prekážku využívania údajov získaných podľa uvedeného nariadenia v rámci právnych opatrení alebo konaní prijatých v dôsledku nedodržania

pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva. Príslušné orgány členského štátu, ktorý posielal údaje, majú byť informované o všetkých prípadoch, keď sa uvedené údaje použili na tieto účely (článok 113 ods. 6 nariadenia č. 1224/2009).

- 128 V tomto štádiu možno z ustanovení nariadenia č. 1224/2009 uvedených v bodoch 120 až 127 vyššie vyvodiť viacero zistení.
- 129 Po prvé ustanovenia článkov 112 a 113 nariadenia č. 1224/2009 sa samy osebe nemajú uplatňovať na dokumenty, ale len na údaje zozbierané v rámci tohto nariadenia.
- 130 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že nariadenie č. 1224/2009 nedefinuje všeobecný pojem „údaje“, ale len konkrétnejší pojem „údaje systému monitorovania plavidiel“ (článok 4 bod 12 nariadenia č. 1224/2009).
- 131 Zo súhrnu ustanovení tohto nariadenia, a osobitne z jeho článkov 12, 33, 34, 63, 78, 93, 101, 109 a 116, však vyplýva, že údaje, ktorých sa týka, predstavujú najmä údaje, ktoré zaevidovali členské štáty v rámci rozličných nimi zavedených informačných databáz, ktoré sa prostredníctvom zabezpečenej časti oficiálnej webovej stránky sprístupňujú obmedzenému počtu používateľov schválených členskými štátmi a Komisiou. Toto nariadenie sa teda vzťahuje najmä na údaje systému monitorovania plavidiel, údaje o rybolovných činnostiach, najmä rybársky denník, vyhlásenie o vykládke, vyhlásenie o prekládke a predchádzajúce oznámenie, údaje z vyhlásení o prevzatí, prepravných dokumentov a záznamov o predaji, údaje z licencií na rybolov a oprávnení na rybolov, údaje o vyčerpaní rybolovných možností, údaje zo správ o inšpekciách a dozore, údaje o výkone motora, údaje zo systému detekcie plavidiel, údaje o spozorovaniach, údaje týkajúce sa medzinárodných rybárskych dohôd, údaje o vstupoch do a odchodoch z rybolovných oblastí, morských oblastí, regulačných oblastí určitých regionálnych organizácií, ako aj vôd tretích krajín, údaje automatického identifikačného systému, ako aj údaje z národných registrov porušení pravidiel.
- 132 Po druhé z článkov 112 a 113 nariadenia č. 1224/2009 vyplýva, že sa nimi stanovujú tri druhy ochrany údajov zozbieraných podľa tohto nariadenia, z ktorých prvý sa uplatňuje na osobné údaje [článok 112 a článok 113 ods. 4 písm. a) uvedeného nariadenia], druhý na dôverné informácie týkajúce sa profesionálneho a obchodného tajomstva [článok 113 ods. 1 a ods. 4 písm. b) toho istého nariadenia] a tretí na údaje, ktoré poskytol niektorý z členských štátov (čl. 113, ods. 2 a 3 uvedeného nariadenia). V prejednávanej veci ide práve o tento tretí a posledný druh ochrany.
- 133 Po tretie zo samotného znenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 vyplýva, že údaje zhromaždené a poskytnuté zo strany členského štátu Komisii v rámci tohto nariadenia sa v zásade nemôžu zasielať iným osobám, ako sú osoby, ktorých funkcie si vyžadujú, aby mali prístup k týmto údajom, ani sa použiť na iné účely, ako sú účely stanovené v tomto nariadení, ak s tým členské štáty, ktoré tieto údaje poskytli, výslovne nesúhlasili.
- 134 Iba ustanovenia článku 113 ods. 4 a 6 nariadenia č. 1224/2009 by sa prípadne mohli vykladať v tom zmysle, že umožňujú výnimočne a v osobitných prípadoch sprístupnenie údajov pochádzajúcich od členského štátu bez jeho predchádzajúceho súhlasu. Jednak sa totiž javí, že tieto ustanovenia uvedené v bodoch 125 a 127 vyššie povoľujú sprístupnenie alebo používanie určitých údajov, ak je to potrebné na zastavenie alebo zákaz porušovania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva. Okrem toho článok 113 ods. 6 nariadenia (ES) č. 1224/2009 stanovuje, že členský štát, ktorý poskytol údaje, má byť len informovaný o ich použití v rámci súdnych alebo administratívnych konaní.
- 135 Ostáva ešte objasniť, akým spôsobom súvisia ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 s ustanoveniami nariadenia č. 1049/2001.

b) Vzťah medzi článkom 113 nariadenia č. 1224/2009 a nariadením č. 1049/2001

- 136 V prvom rade je potrebné konštatovať, že nariadenia č. 1049/2001 a 1224/2009 majú odlišné ciele. Prvé nariadenie sa týka zaistenia čo možno najväčšej transparentnosti rozhodovacieho procesu orgánov verejnej moci, ako aj informácií, na ktorých sú založené ich rozhodnutia. Jeho cieľom je teda čo najviac uľahčiť výkon práva na prístup k dokumentom, ako aj podporiť riadny úradný postup (pozri analogicky rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, bod 49). Druhé nariadenie sa týka, ako vyplýva z jeho článku 1, zriadenia systému kontroly, inšpekcie a presadzovania, aby sa zabezpečilo dodržiavanie pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva.
- 137 V prejednávanej veci nariadenia č. 1049/2001 a 1224/2009 neobsahujú ustanovenie, ktoré by výslovne upravovalo prednosť jedného nariadenia pred druhým. Preto je potrebné zabezpečiť uplatňovanie každého z týchto nariadení v ich vzájomnom súlade, čím sa umožní ich koherentné uplatňovanie (pozri analogicky rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, bod 56, a z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, bod 110).
- 138 Po druhé vzhľadom na to, čo bolo uvedené v bode 129 vyššie, je potrebné konštatovať, že ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 samy osebe nemajú za cieľ upraviť podmienky prístupu verejnosti k dokumentom zaslaných členským štátom Komisii v rámci tohto nariadenia. Tieto ustanovenia sa totiž týkajú výlučne len spresnenia podmienok, za akých môžu byť údaje, ktoré zhromaždil a odovzdal niektorý členský štát v rámci uvedeného nariadenia, postúpené a použité.
- 139 Z toho vyplýva, že ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 nepredstavujú samy osebe *lex specialis* odchyľujúci sa od všeobecných pravidiel prístupu verejnosti k dokumentom podľa nariadenia č. 1049/2001, ale podobajú sa skôr na osobitné pravidlá zabezpečenia ochrany určitých údajov, či už majú alebo nemajú osobnú povahu, a bez ohľadu na ich stupeň dôvernosti, iba na základe toho dôvodu, že boli oznámené zo strany niektorého členského štátu. To vysvetľuje, prečo nariadenie č. 1224/2009, ktoré neobsahuje žiadne ustanovenia týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom, neodkazuje na nariadenie č. 1049/2001, zatiaľ čo v rozsahu, v akom obsahuje ustanovenia o ochrane údajov, a to najmä údajov osobnej povahy, osobitne vo svojom článku 112, sa zmieňuje o nariadení č. 45/2001.
- 140 Nič to nemení na tom, že, ako bolo uvedené v bode 137 vyššie, nariadenie č. 1049/2001 a nariadenie č. 1224/2009 je potrebné uplatňovať súbežne a konzistentne.
- 141 Preto sa pravidlá prístupu k dokumentom uvedené predovšetkým v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 nemôžu v prípade, keď, tak ako v prejednávanej veci, dokumenty, ktorých sa týka žiadosť o prístup, patria do osobitnej oblasti práva Únie, ktorou je v danom prípade systém kontroly na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva, uplatňovať a vykladať bez zohľadnenia osobitných pravidiel upravujúcich postúpenie a použitie údajov nachádzajúcich sa v týchto dokumentoch, ktoré sú uvedené v článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 (pozri analogicky rozsudky z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 83, a z 26. apríla 2016, Strack/Komisia, T-221/08, neuvverejnený, EU:T:2016:242, bod 154).
- 142 V dôsledku toho sa v prípade žiadosti na základe nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa týka poskytnutia prístupu k dokumentom obsahujúcim údaje podľa nariadenia č. 1224/2009, v plnej miere uplatnia ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 posledného uvedeného nariadenia (pozri analogicky rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, bod 63, a z 2. októbra 2014, Strack/Komisia, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, bod 70).
- 143 V treťom rade vzhľadom na to, čo už bolo uvedené v bodoch 133 a 134 vyššie, je potrebné konštatovať, že s výhradou výnimiek, ktoré prípadne stanovujú ustanovenia článku 113 ods. 4 a 6 nariadenia č. 1224/2009, sa na údaje obsiahnuté v dokumente, ktorý členský štát poskytol Komisii v rámci

uvedeného nariadenia, vzťahujú ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 tohto istého nariadenia, ktoré podmieňujú postúpenie alebo použitie uvedených údajov podmienkou výslovného súhlasu tohto členského štátu.

- 144 V tejto súvislosti sa po prvé znenie článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009, pripomenuté v bode 126 vyššie, jasne odlišuje od znenia článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, uvedeného v bodoch 39 a 94 vyššie. Ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 totiž v zásade zakazujú určité formy postúpenia alebo použitia údajov, ktoré oznámil členský štát, pokiaľ tento štát neudelí svoj výslovný súhlas. Na rozdiel od toho, ako vyplýva z článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, dokumenty inštitúcií vrátane dokumentov pochádzajúcich od členských štátov v zásade môžu byť zverejnené, pričom ustanovenia článku 4 ods. 5 tohto istého nariadenia sa obmedzujú len na stanovenie, že členský štát môže požiadať, aby dokument, ktorý od neho pochádza, nebol zverejnený bez jeho predchádzajúceho súhlasu.
- 145 Na druhej strane článok 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 je formulovaný analogicky so znením článku 9 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, podľa ktorého „citlivé dokumenty sa... uvoľňujú na uverejnenie iba so súhlasom ich pôvodcu“. Z článku 9 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 pritom vyplýva, že pôvodca citlivého dokumentu má právo namietať proti uverejneniu obsahu tohto dokumentu (rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, EU:C:2007:75, bod 101).
- 146 Z toho vyplýva, že článok 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 sa neobmedzuje tak, ako článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, len na stanovenie, že keď členský štát predložil osobitnú žiadosť v tomto zmysle, dokument pochádzajúci od tohto členského štátu nemôže byť sprístupnený bez jeho predchádzajúceho súhlasu, ale, ako vyplýva z článku 9 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, stanovuje výslovný a predchádzajúci súhlas členského štátu ako absolútnu podmienku pre určité formy postúpenia a používania údajov, ktoré poskytol tento členský štát (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05 P, EU:C:2007:802, body 47 a 78).
- 147 Po druhé sa zdá, že v prípade údajov oznámených niektorým z členským štátom v rámci nariadenia č. 1224/2009 bolo zámerom normotvorcu Únie zachovať v určitej forme pravidlo autorstva, aj napriek tomu, že toto pravidlo bolo v oblasti prístupu verejnosti k dokumentom podľa nariadenia č. 1049/2001 v zásade zrušené. Z tohto pravidla, ktoré platilo pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 1049/2001, vyplýva, že ak bola autorom dokumentu v držbe inštitúcie tretia osoba, žiadosť o prístup k dokumentu bolo potrebné adresovať priamo autorovi tohto dokumentu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05 P, EU:C:2007:802, bod 56).
- 148 V tejto súvislosti už bolo v bode 126 vyššie uvedené, že ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 sú v podstate zhodné s ustanoveniami článku 37 ods. 3 a 5 nariadenia č. 2847/93, ktoré boli prijaté pred nadobudnutím účinnosti nariadenia č. 1049/2001. Počas prijímania nariadenia č. 1224/2009 a v rámci pracovnej skupiny Rady Európskej únie nazvanej „Vnútoraná a vonkajšia politika rybolovu“, bola pritom švédská delegácia proti zachovaniu pravidla autorstva z dôvodu, že ho považovala za nezlučiteľné s nariadením č. 1049/2001, ktoré medzitým nadobudlo účinnosť. V dôsledku toho táto delegácia navrhla iné znenie ustanovení, ktoré sa stali odsekmi 2 a 3 článku 113 nariadenia č. 1224/2009, a to s cieľom zaviesť jednoduchú konzultáciu s orgánmi, ktoré poskytli údaje. Bez ohľadu na to však Rada napokon prijala návrh Komisie spočívajúci v prebraní dovtedajších ustanovení článku 37 ods. 3 a 5 nariadenia č. 2847/93 do nariadenia č. 1224/2009, a to bez akejkoľvek významnej zmeny.
- 149 Zdá sa teda, že zámerom normotvorcu Únie bolo prostredníctvom prijatia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 zachovať právomoc členských štátov, ktoré predložili údaje v rámci tohto nariadenia, pokiaľ ide o kontrolu a rozhodovanie o akýchkoľvek formách postúpenia alebo použitia takýchto údajov, ktoré nie sú stanovené uvedeným nariadením.

- 150 Po tretie zákaz postúpenia alebo použitia údajov, ktoré oznámil niektorý členský štát podľa článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009, sa uplatňuje vo všetkých prípadoch, keď tento členský štát nedal výslovný súhlas s takýmto ďalším postúpením alebo použitím.
- 151 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo stanovila judikatúra vo vzťahu k obmedzeniu týkajúcemu sa prístupu verejnosti k dokumentom podľa článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisia, C-64/05 P, EU:C:2007:802, body 47 a 99), uplatňovanie obmedzenia stanoveného v článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 nie je podmienené ani výslovným a predchádzajúcim prejavom vôle dotknutého členského štátu, ani odvolaním sa z jeho strany na hmotnoprávnu výnimku stanovenú podľa článku 4 ods. 1 až 3 nariadenia č. 1049/2001 alebo podľa článku 113 ods. 4 nariadenia č. 1224/2009, a ani odôvodnením námietky, ako ho prípadne sformuloval členský štát.
- 152 Po štvrté, keďže zákaz postúpenia alebo použitia stanovený v článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 je priamym dôsledkom neexistencie výslovného súhlasu členského štátu, ktorý poskytol údaje, nezakladá sa na hmotnoprávnej výnimke, ako je ochrana účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly podľa článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ako aj podľa článku 113 ods. 4 písm. d) nariadenia č. 1224/2009. Tento zákaz preto nemôže, ako tvrdí Komisia, skončiť v okamihu ukončenia správneho zisťovania podľa článku 102 ods. 2 nariadenia č. 1224/2009, ale až v okamihu, keď členský štát, ktorý oznámil predmetné údaje, výslovne súhlasí s ich postúpením alebo s ich použitím.
- 153 Vo štvrtom a poslednom rade sprístupnenie dokumentu obsahujúceho údaje oznámené členským štátom v rámci nariadenia č. 1224/2009 verejnosti, a najmä mimovládnej organizácii, bezpochyby predstavuje formu postúpenia a použitia týchto údajov, ktorú toto nariadenie nestanovuje. Maltská republika okrem toho uvádza, že počas prijímania nariadenia č. 1224/2009, a konkrétnejšie ustanovenia, ktoré sa stalo článkom 113 ods. 3 uvedeného nariadenia, a ktoré zakazuje použitie takýchto údajov na akýkoľvek „iný účel ako ten, ktorý je stanovený v tomto nariadení“, Komisia v rámci pracovnej skupiny Rady Európskej únie nazvanej „Vnútorná a vonkajšia politika rybolovu“ a v odpovedi na otázku fínskej delegácie uviedla, že „iný účel“ uvedený v tomto ustanovení môže odkazovať najmä na zverejnenie údajov zo strany mimovládnej organizácie.
- 154 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 v zásade zakazujú, aby boli na základe nariadenia č. 1049/2001 sprístupnené verejnosti, a osobitne mimovládnej organizácii, dokumenty bez vypustenia údajov, ktoré členský štát oznámil Komisii v rámci nariadenia č. 1224/2009, ak s tým tento členský štát výslovne nesúhlasil a, *a fortiori*, pokiaľ, ako je to v prejednávacom prípade, uvedený členský štát voči tomu vyjadril svoj výslovný nesúhlas.
- 155 Tento výklad nemôže spochybniť ani argumentácia Komisie založená na tom, že normotvorca Únie nemôže platne zaviesť pravidlo, ktorým by znemožnil uplatňovanie nariadenia č. 1049/2001 bez toho, aby tým vyvolal neexistenciu právneho základu ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 a bez toho, aby to vyvolalo neprimeraný zásah do práva na prístup k dokumentom zakotveného v článku 42 Charty základných práv, ako aj v článku 15 ods. 3 ZFEÚ.
- 156 V prvom rade totiž z ustálenej judikatúry vyplýva, že voľba právneho základu aktu Únie musí byť založená na objektívnych prvkoch, ktoré možno preskúmať v rámci súdneho preskúmania, medzi ktoré patria predovšetkým cieľ a obsah tohto aktu. Ak preskúmanie aktu Únie preukáže, že tento akt sleduje dvojaký cieľ alebo obsahuje dve zložky, pričom jeden z týchto cieľov alebo jednu z týchto zložiek možno označiť za hlavný alebo prevažujúci cieľ, prípadne zložku, zatiaľ čo druhý cieľ alebo zložka má len doplňujúcu povahu, musí byť akt založený na jedinom právnom základe, a to na tom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka (pozri rozsudky z 30. januára 2001, Španielsko/Rada, C-36/98, EU:C:2001:64, body 58 a 59 a citovanú judikatúru, a zo 14. júna 2016, Parlament/Rada, C-263/14, EU:C:2016:435, body 43 a 44 a citovanú judikatúru).

- 157 Pritom je nesporné, že ako bolo uvedené v bode 136 vyššie, cieľom nariadenia č. 1224/2009 je zriadenie systému kontroly, inšpekcie a presadzovania, aby sa zabezpečilo dodržiavanie pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva. Okrem toho sa hmotnoprávny obsah nariadenia č. 1224/2009 prevažne týka spoločnej politiky rybolovu, a to aj prostredníctvom zhromažďovania a výmeny rôznych údajov týkajúcich sa tejto politiky. Nariadenie č. 1224/2009 teda vo svojich článkoch 112 a 113 obsahuje ustanovenia týkajúce sa ochrany údajov, a najmä ustanovenia, ktoré upravujú a obmedzujú postúpenie a použitie údajov poskytnutých členskými štátmi, len ako doplnujúce.
- 158 Za týchto okolností mala Rada prijať nariadenie č. 1224/2009 len na základe článku 43 ZFEÚ, ktorý sa týka spoločnej poľnohospodárskej politiky, ktorá zahŕňa aj spoločnú politiku rybolovu. Predovšetkým, Rada nemohla prijať článok 113 ods. 2 a 3 tohto nariadenia ani na základe článku 16 ZFEÚ, ktorý sa týka ochrany osobných údajov, ani na základe článku 15 ods. 3 ZFEÚ týkajúceho sa prístupu k dokumentom. V dôsledku toho Rada mohla oprávnené stanoviť v rámci nariadenia č. 1224/2009 osobitné pravidlá upravujúce prístup k údajom, ktoré členský štát poskytol na základe tohto nariadenia, a to aj v prípade, že by tieto špecifické pravidlá mali v praxi za následok obmedzenie prístupu verejnosti k dokumentom obsahujúcim takéto údaje.
- 159 V druhom rade je nepochybne pravda, že ako bolo uvedené v bode 42 vyššie, tak článok 42 Charty základných práv, ako aj článok 15 ods. 3 ZFEÚ stanovujú, že každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo zapísaným sídlom v členskom štáte má právo na prístup k dokumentom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie bez ohľadu na ich nosič.
- 160 Zároveň je však potrebné pripomenúť, že podľa článku 15 ods. 3 ZFEÚ normotvorca Únie stanoví prostredníctvom nariadení podmienky a obmedzenia práva na prístup k dokumentom. Z toho vyplýva, že právo na prístup k dokumentom inštitúcií, ktoré je zakotvené a zaručené v Zmluvách, nie je všeobecným a absolútnym právom, ale môže podliehať limitom a obmedzeniam.
- 161 Osobitne je potrebné poznamenať, že obmedzenia na prístup k údajom podľa článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 sa vzťahujú len na údaje pochádzajúce od členských štátov, pričom ako bolo uvedené v bode 147 vyššie, vyplývajú z vôle normotvorcu Únie zachovať v určitej forme pravidlo autorstva umožňujúce podať žiadosť o prístup k dokumentu priamo jeho pôvodcovi. Nič teda nebráni tomu, aby osoba, ktorá chce získať prístup k dokumentom obsahujúcim údaje, ktoré členský štát poskytol v rámci nariadenia č. 1224/2009, mohla požadovať tento dokument priamo od uvedeného členského štátu. V takom prípade sa žiadosť o prístup k dokumentom preskúma v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi dotknutého členského štátu.
- 162 Z toho vyplýva, že aj napriek tomu, že ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 stanovujú výslovný a predchádzajúci súhlas členského štátu ako absolútnu podmienku zverejnenia údajov, ktoré členský štát oznámil v rámci rovnakého nariadenia, neznemožňujú, ani nadmerne tým nestážujú prístup k dokumentom obsahujúcim tieto údaje. V dôsledku toho tieto ustanovenia nespôsobujú neprimeraný zásah do práva na prístup k dokumentom zakotveného jednak v článku 42 Charty základných práv a jednak v článku 15 ods. 3 ZFEÚ.
- 163 Práve vzhľadom na tieto úvahy je potrebné preskúmať, či v prejednávanej veci článok 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 bránil tomu, aby boli dokumenty č. 112 až 230 oznámené organizácii Greenpeace.

c) Preskúmanie dôvodnosti žalobného dôvodu založeného na porušení článku 113 nariadenia č. 1224/2009

- 164 Na úvod je potrebné poukázať na to, že Maltská republika vysvetľuje, že dokumenty č. 112 až 230 boli predmetom vzájomnej výmeny medzi ňou a Komisiou v rámci nariadenia č. 1224/2009 a že obsahujú údaje v zmysle tohto nariadenia. Niektoré dokumenty napríklad obsahujú údaje o polohe rybárskych

plavidiel alebo o činnostiach líbyjských rybárskych plavidiel. Iné dokumenty predstavujú podrobné správy, inšpekčné správy, vyhlásenia o preprave na mori a o umiestňovaní do kliebok, ktoré vypracovali maltskí a medzinárodní pozorovatelia. Napokon niektoré z dokumentov boli vypracované v rámci správneho zisťovania, ktoré začala Maltská republika, a následne monitorovania tohto vyšetrovania zo strany Komisie.

- 165 Komisia nespochybňuje tento opis predmetných dokumentov. Osobitne nespochybňuje skutočnosť, že k ich výmene došlo v rámci nariadenia č. 1224/2009 a že obsahujú údaje v zmysle tohto nariadenia.
- 166 Všeobecný súd podotýka, že dokumenty č. 112 až 230, ktorých autorom je Maltská republika, zodpovedajú ich poskytnutému opisu, pričom že obsahujú najmä číselné alebo technické údaje rovnakého druhu ako údaje uvádzané v nariadení č. 1224/2009, ktoré boli pripomenuté v bode 131 vyššie.
- 167 Za týchto podmienok bol článok 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009 uplatniteľný na údaje obsiahnuté v dokumentoch č. 112 až 230.
- 168 Z toho vyplýva, že Komisia nemohla bez toho, aby sa prípadne odvolala na ustanovenia článku 113 ods. 4 a 6 nariadenia č. 1224/2009, zverejniť, a osobitne poskytnúť mimovládnej organizácii údaje obsiahnuté v dokumentoch č. 112 až 230 bez výslovného súhlasu Maltskej republiky.
- 169 V prejednávanej veci je pritom nesporné, že Maltská republika nikdy výslovne nesúhlasila s poskytnutím údajov obsiahnutých v dokumentoch č. 112 až 230 organizácii Greenpeace, a že naopak s tým dokonca výslovne nesúhlasila, a to najmä vo svojich listoch z 30. novembra 2015 a z 3. a 27. mája 2016. Na druhej strane Komisia nikdy nepreukázala, a ani netvrdila, že oznámenie údajov obsiahnutých v týchto dokumentoch organizácii Greenpeace bolo nevyhnutné na zastavenie alebo zákaz porušovania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva.
- 170 Okrem toho vzhľadom na to, čo bolo uvedené v bode 153 vyššie, Komisia nemôže tvrdiť, že výslovný súhlas Maltskej republiky s postúpením alebo použitím údajov poskytnutých maltskými orgánmi už nie je potrebný z dôvodu, že správne zisťovanie bolo ukončené v roku 2011, pričom Maltská republika vo februári 2013 uspokojivo vykonala akčný plán vypracovaný v nadväznosti na toto zisťovanie.
- 171 V dôsledku toho vzhľadom na chýbajúci súhlas maltských orgánov Komisia nemohla zákonne poskytnúť prístup k predmetným dokumentom, pokiaľ z nich nevypustila všetky obsiahnuté údaje, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti nariadenia č. 1224/2009.
- 172 Pritom je však potrebné konštatovať, že Komisia sa rozhodla poskytnúť organizácii Greenpeace dokumenty č. 112 až 230 po odstránení výlučne v nich obsiahnutých osobných údajov, a to bez toho, aby zohľadnila skutočnosť, že zároveň obsahujú aj údaje vo všeobecnejšom zmysle podľa nariadenia č. 1224/2009. V tejto súvislosti Všeobecný súd podotýka, že Komisia neskúmala, či sú tieto údaje skutočne oddeliteľné od dokumentov, v ktorých sa nachádzajú, a či v dôsledku toho pre ňu bolo v prejednávanej veci možné poskytnúť prístup k predmetným dokumentom vo forme, ktorá neobsahuje tieto údaje.
- 173 Za týchto podmienok Maltská republika oprávnene tvrdí, že Komisia tým, že poskytla organizácii Greenpeace prístup k dokumentom č. 112 až 230, a tým k údajom obsiahnutým v týchto dokumentoch, porušila ustanovenia článku 113 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1224/2009.
- 174 Preto je potrebné vyhovieť štvrtému žalobnému dôvodu uvedenému výlučne v súvislosti s dokumentmi č. 112 až 230.

¹⁷⁵ Z toho, čo bolo uvedené, vyplýva, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené v rozsahu, v akom sa ním poskytuje organizácii Greenpeace prístup k dokumentom č. 112 až 230, a jednak, že zostávajúce žalobné dôvody sa musia zamietnuť.

IV. O trovách

¹⁷⁶ Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.

¹⁷⁷ V prejednávanej veci Komisia nemala úspech, pokiaľ ide o zverejnenie dokumentov č. 112 až 230 a Maltská republika nemala úspech, pokiaľ ide o zverejnenie dokumentov č. 1 až 111 a 231 až 240. Je teda opodstatnené rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania, a to vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie generálneho tajomníka Európskej komisie z 13. júla 2016 o opakovanej žiadosti organizácie Greenpeace o prístup k dokumentom týkajúcim sa údajne nelegálnej zásielky živého tuniaka modroplutvého z Tuniska na Maltu sa zrušuje v rozsahu, v akom sa ním poskytuje organizácii Greenpeace prístup k dokumentom uvedeným v jeho prílohe B pod číslami 112 až 230.**
- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**
- 3. Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania, a to vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.**

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. mája 2018.

Podpisy

Obsah

I. Okolnosti predchádzajúce sporu	1
II. Konanie a návrhy účastníkov konania	4
III. Právny stav	5
A. O prípustnosti	5
1. O prípustnosti návrhov Maltskej republiky a prvých štyroch žalobných dôvodov uvedených na podporu týchto návrhov	5
2. O prípustnosti piateho žalobného dôvodu založeného na porušení povinnosti odôvodnenia ..	7
B. O veci samej	7
1. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia	8
2. O prvých troch žalobných dôvodoch týkajúcich sa postupu prijímania napadnutého rozhodnutia	10
a) Účinnosť prvých troch žalobných dôvodov	11
1) Procesné pravidlá stanovené v článkoch 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001	11
2) Procesné pravidlá stanovené v článku 4 ods. 4 a 5 nariadenia č. 1049/2001 alebo vyplývajúce z povinnosti lojálnej spolupráce	13
b) Preskúmanie dôvodnosti výhrad založených na stanovení nedostatočných lehôt na odpoveď a na porušení povinnosti lojálnej spolupráce.	15
3. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 113 nariadenia č. 1224/2009....	16
a) Predstavenie článku 113 nariadenia č. 1224/2009 a jeho kontextu.....	16
b) Vzťah medzi článkom 113 nariadenia č. 1224/2009 a nariadením č. 1049/2001	19
c) Preskúmanie dôvodnosti žalobného dôvodu založeného na porušení článku 113 nariadenia č. 1224/2009	22
IV. O trovách	24